

[Hans Pinstrup.]

var der indtil dette Tidspunkt ingen Vanskeligheder. Det tjener intet Formaal ikke at erkende dette Forhold.

For den, der har haft Lejlighed til at se, hvad der staa af byggemodent Træ paa f. Eks. det tidligere tyske Gods Fussingø, forekommer det helt ubegribeligt, at der ikke af Jordlovsudvalget kan gennemføres en Særhugst, der gav Træ til mindst 300 Husmandsbrug. Jordlovsudvalget raader over flere Tusinde Hektar, og der findes Landet over et stort Antal udstykningsmodne Gaarde med daarlige Bygninger egnede til Udstykning. Staten har med andre Ord Jord til Udstykning, den ejer ogsaa Træ, og Cement og Sten kan ikke volde Vanskelighed, men man foretager sig bare ingenting. Det er et urimeligt Forhold, ikke mindst paa Baggrund af Ministerens forskellige Lovforslag. Det vilde være naturligt, om Rigsdagen paa Grundlag af, at der intet sker, vedtog, at en saadan Særhugst af Træ til Husmandsbrug gennemføres.

Ogsaa med Hensyn til Fremskaffelse af Tillægsjord kunde Jordlovsudvalget paa det bestaaende Grundlag have været meget mere aktivt. Lad mig minde om det store Udbud af Jord og Ejendomme i Aarene 1930—40 til lave Priser. Hvorfor satte man ikke i denne Periode ind over for Løsningen af dette Spørgsmaal? Ja, selv under de sidste Aars vanskelige Prisforhold har et enkelt Medlem af Jordlovsudvalget opnaaet væsentlige Resultater paa det bestaaende Grundlag.

I øvrigt er der i Danmark Anvendelse for alle Brugsstørrelser af Landbrug, ogsaa de smaa har deres Berettigelse og deres Betydning, og en Lovgivning, der ikke tager Hensyn til Livets Mangfoldighed i saa Henseende, vil være et meget stort Fejlgreb. Ministeren vil i disse Spørgsmaal faa Valget mellem, enten Samarbejde om Udbygning af det bestaaende Grundlag for Jordfordeling og Udstykning eller, saafremt Ministerens ensidige Forslag opretholdes, da den mest ubetingede Modstand mod deres Gennemførelse. Der skal i denne Henseende ikke herske nogen Tvivl.

Naar Talen er om Lovgivning til Hindring af ulovlig Nedlæggelse eller Sammenlægning af bestaaende Brug, vil nødvendige Bestemmelser, der tager Sigte paa disse Forhold, faa min Tilslutning. Det maa være en naturlig Følge af vor Udstykningslovgivning, men Bestemmelserne maa selvfølgelig ikke hindre, at der tages forstandige driftsmæssige Hensyn, saa at Tilladelse til Nedlæggelse og Sammenlægning kan gives af

Landbrugsministeriet, hvor Forholdene taler derfor. I øvrigt er Hovedaarsagen til, at Antallet af Landbrug ikke er forøget mere trods Udstykningen, jo slet ikke de ulovlige Nedlæggelser. De forekommer i et vist Antal, og dette maa forhindres, men det er dog først og fremmest Byernes kolossale Vækst, der har slugt Landbrugsejendom efter Landbrugsejendom. Tænk paa de mægtige Omraader, Storkøbenhavn beslaglægger, og Roskilde, Aarhus, Odense og mangfoldige andre Byer og Stationsbyer, men disse Nedlæggelser er jo alle sket med Tilladelse som et Led i en Udvikling, der ikke har kunnet standses, maaske fordi Landbrugets Vilkaar ikke har været paa Højde med andre Befolkningsgruppers. Ogsaa i saa Henseende bør en saglig og nøgtern Bedømmelse danne Grundlaget for Lovgivningens Afgørelse og ikke Agitationspaastande.

I Forslaget til Lov om Landbrugsejendomme er samlet alle de rent jordpolitiske Regler vedrørende Landbrugsejendommens Bevarelse, Udstykning og Sammenlægning. I § 1 bestemmes, at alle Ejendomme, hvortil der hører 1 ha, eller som senere faar et saadant Tilliggende, og som er ansat til mindst 1 000 Kr.s Grundværdi og er forsynet med Bygninger til Afgrøder og Redskaber, regnes som Landbrugsejendomme, og dermed paalægges der dem efter Lovforslagets øvrige Bestemmelser Opretholdelsespligt. Det anførte Areal er efter min Opfattelse et Mindstemaal, og samtidig med at Bestræbelserne rettes mod en Afvikling af de indeklemt Brug gennem Jorderhvervelse, maa det i Udvalget nøje overvejes, at der ikke gennem Lovens Bestemmelser skabes Mulighed for Oprettelse af maaske et meget stort Antal af nye indeklemt Brug. Bare en Mand køber 1 ha og opfører lidt Bygninger, kommer Ejendommen ind under Lovens Bestemmelser. Et saadant nyt Brug er straks fra Starten indeklemt og kan efter Ministerens Lovforslag om Udstykning forlange at faa Tillægsjord fra nærmeste Nabo, eventuelt gennem Tvangsafstaaelse. Dette Forhold er for urimeligt.

I Lovforslagets § 2, Stk. 1, fastslaas, at en Landbrugsejendom ikke maa drives sammen med andre Landbrugsejendomme, men skal opretholdes som selvstændigt Brug og være forsynet med Beboelses- og Avlsbygninger, hvorfra Jordtilliggendet skal drives af Ejendommens Beboere, og hvortil Indavling skal ske.

I samme Paragraf Stk. 2 staa der, at Ejeren af en Landbrugsejendom er pligtig at holde denne forsynet med Inventar og